

of glanzende, ingehoudene of uitbundige, door dit gespikkelde, gevlamde, iriseerende, gebarstene, ingekrompene, de scherp ten deele blootleggende of wel gaaf en strak omsluitende van de glashuid, kan de pottenbakker alle denkbare gevoelsnuancen oproepen en alle mogelijke natuurstemmingen evoceeren, zoodat er kommen en vazen en schotels zijn, die stil, schuchter, trots, afwerend, innemend, heftig en verdroomd zijn, en andere die doen denken aan vogeleieren en dierenvelen, aan bergmeren en boschgronden, aan schelpen, steentjes, soorten van mos, koralen en wieren, aan gestold vet, aan ijsbloemen, aan boomschors en zelfs aan een krokodillenhuid of een kometenstaart.

Soortgelijke suggesties zijn begrijpelijkerwijs als regel van incidenteelen aard, niettemin inspireert de pottenbakker zich vaak genoeg in algemeenen zin op de natuur en moet hij trouwens veel van den beeldenden kunstenaar, van den schilder en beeldhouwer in zich hebben om superieure ceramiek te kunnen voortbrengen. Als de herfstbosschen of heidevelden op hun mooist zijn, kan Lanooy de verleiding soms niet weerstaan, zijn gebruikelijken arbeid te onderbreken en er eens met doek en schilderkist op uit te